

สร้างรอยยิ้ม

และความประทับใจ
ให้เกิดขึ้นอีกครั้ง **ที่**

KidHome

รอยยิ้มแห่งความประทับใจเกิดขึ้น ณ ที่แห่งนี้ทุกครั้งและเราได้รับความสุขกลับมากทุกครั้งเช่นกัน...
และครั้งนี้เราจะกลับไปหาพวกเขาอีกครั้ง...14 กุมภาพันธ์ 2556

นับ จากวันแรก กับโครงการ **สร้างรอยยิ้ม แบ่งปันน้ำใจ เพื่อเด็กผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์** เราได้ก้าวเข้ามา Kid-Home บ้านหลังนี้ทำให้เราประทับใจและเป็นสุขทุกครั้งที่ได้มา Kidhome เป็นบ้านหลังเล็กๆ ของเด็กๆ กลุ่มหนึ่ง ต่างที่มา ต่างพ่อต่างแม่ มาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน โดยมีพระรูปหนึ่งเป็นผู้อุปถัมภ์ให้เด็กๆ ได้มีโอกาสได้เรียนหนังสือ ได้ใช้ชีวิตแบบมีความสุข บ้านหลังเล็กหลังนี้ ชื่อว่าบ้านเด็กธรรมรักษ์

หลายๆ คนอาจไม่คุ้นหู หรือว่าไม่รู้จั๊ก เป็นบ้านที่สร้างขึ้นมาเพื่อรองรับเด็กๆ ที่ด้อยโอกาส ทางสังคม เด็กที่พ่อกาอาศัยอยู่ในบ้านส่วนหนึ่งจะเป็นเด็กที่ติดเชื้อ HIV จากพ่อ-แม่ และยังมีเด็กอีกส่วนหนึ่งที่ต้องกำพร้าพ่อ-แม่จากเชื้อ HIV เดิมทีวัดพระบาทน้ำพุยังไม่ได้มีบ้านเด็กธรรมรักษ์ แต่หลังจากที่มีผู้ขอเข้ารับการดูแลที่วัด อุ่มลูกมาที่วัดด้วย พ่อพ่อแม่เสียชีวิต ลูกก็ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน หลวงพ่อ (พระอุดมประชาทร) หรือที่เรียกติดปากว่า พระอาจารย์ เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ ท่านก็ต้องคิดหาที่ทางเพื่อที่จะสร้างบ้านให้เด็กๆ พวกนี้อยู่ หลังจากที่ที่มีบ้านแล้ว ปัจจัยพื้นฐาน ต่อมาก็คือการศึกษา ท่านก็ได้สร้างโรงเรียนขึ้นมา แล้วทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยมีมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ เข้ามาดูแลอีกทีหนึ่ง โดยใช้ชื่อว่าโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 33 จังหวัดลพบุรี

บ้านนี้จากที่มีเด็กอยู่แค่เพียงไม่กี่คน เริ่มเพิ่มเป็นสิบคนและเริ่มเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ จนเกือบ 100 คน และลดลงด้วยการจากไปของเด็กๆ เนื่องจากเชื้อ HIV และลดลงจากการที่น้องๆ เติบโตขึ้น และก้าวไปสู่โลกภายนอก จนปัจจุบันมีเด็กจำนวนทั้งสิ้น 70 คน การดูแล

เด็กๆ ที่ติดเชื้อ HIV ไม่ได้แตกต่างจากการดูแลเด็กปกติสักเท่าใดจะต่างกันก็ตรงที่เด็กๆ พวกนี้ต้องทานยาต้านไวรัสให้ตรงเวลาและควบคุมเรื่องอาหารการกินที่ถูกหลักโภชนาการให้ครบ 5 หมู่ ได้รับการตรวจเลือดสม่ำเสมอ ดูแลสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงเพื่อป้องกันโรคชวยโอกาส

เด็กๆ ที่เติบโตขึ้นตามวัย ทางบ้านเด็กธรรมรักษ์ได้ให้โอกาสเด็กๆ ออกมาเรียนข้างนอกในระดับ ปวช. ซึ่งเด็กๆ ออกมาเรียน ด้วยความสมัครใจ ด้วยสถานที่ของบ้านเด็กธรรมรักษ์และโรงเรียนเดิมที่เด็กเคยเรียนอยู่ อยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้ความรู้สึกของเด็กคือการเรียนที่บ้าน เด็กวัยรุ่นมักมีความสนใจโลกภายนอก อยากรู้อยากลอง หลวงพ่อและพี่เลี้ยงจึงให้โอกาสเด็กๆ ออกมาเรียนข้างนอก เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตกับบุคคลภายนอก ค่อยๆ กลับเข้าสู่สังคม แม้ว่าพี่เลี้ยงทุกคนที่บ้านเด็กธรรมรักษ์ยังไม่มั่นใจว่าสังคมจะยอมรับเด็กๆ พวกนี้ได้หรือไม่ แต่วันหนึ่งเด็กๆ เหล่านี้ ต้องโตและถ้าเค้าต้องการจะออกไปใช้ชีวิตภายนอกเองเค้าต้องสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตัวเอง

แต่การก้าวมาสู่โลกภายนอกของเด็กๆ ก็มีอุปสรรคของการยอมรับจากสังคม **“นี่คือความจริงที่ต้องเจอ และต้องผ่านมันไปให้**

ได้ ถ้าเรายังต้องการใช้ชีวิตอยู่บนโลกนี้” แต่พี่เลี้ยงจากบ้านเด็กธรรมรักษ์พร้อมที่จะสู้ไปกับเด็ก เพื่อให้เด็กๆ ได้มีที่ยืนในสังคม เพราะเด็กเหล่านี้ เขาต่างรู้ว่าเขามีเชื้อ HIV และเขาจะป้องกัน

ตนเองและคนรอบข้างไม่ให้ได้รับเชื้อจากเขาได้อย่างไร พี่เลี้ยงใช้ความพยายามในการทำความเข้าใจกับเพื่อนๆ ของเด็กๆ เกี่ยวกับ HIV และการอยู่ร่วมกันกับ HIV จนในที่สุดเด็กๆ มีที่ยืนและได้รับกำลังใจจากเพื่อนๆ

“ในสังคมนี้ ยังมีอีกหลายคนที่ไม่เข้าใจว่า HIV ติดต่อกันได้อย่างไร อยู่ร่วมกันได้อย่างไร เราคิดว่าด้วยสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมแห่งเมตตากรุณา เอื้ออาทร ถ้าได้รับความเข้าใจที่ถูกต้อง เด็กๆ และผู้ป่วยที่วัดพระบาทน้ำพุน่าจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนในห้องและโรงเรียน

สิ่งที่เราหวังที่สุดตลอดระยะเวลาที่เราทำงานมา คือ วันหนึ่งสังคมจะยอมรับในสิ่งที่พวกเขาเป็น ให้อภัย ให้โอกาส เราไม่ยอมให้มีวัดพระบาทน้ำพุที่ต้องดูแลผู้ป่วยอีกต่อไป เราอยากให้วัดพระบาทน้ำพุเป็นเพียงที่เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจกับผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นบ้านหลังใหญ่ให้เด็กๆ และผู้ป่วยที่พวกเราเลี้ยงดูกลับมาเยี่ยมมาหา ถ้าวันหนึ่งวัดพระบาทน้ำพุเป็นอย่างที่เราหวังได้ โลกนี้คงน่าอยู่ขึ้นอีกเยอะ... ขอเพียงที่ยืนให้พวกเขา

ส.ส.ท. ได้เล็งเห็นถึงการมอบโอกาสให้กับเด็กๆ ที่ติดเชื้อ HIV จึงได้จัดโครงการร่วมแบ่งปันน้ำใจ เพื่อเด็กผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ ณ บ้านเด็กธรรมรักษ์ ขึ้น โดยจัดต่อเนื่องมาทุกปี พร้อมทั้งได้เชิญชวนสมาชิก ส.ส.ท. และผู้ใจบุญทุกท่านร่วมบริจาคทรัพย์และสิ่งของ เครื่องใช้ที่จำเป็นเพื่อนำ

ไปบริจาคให้กับเด็กๆ และบ้านของเด็กๆ ให้มีอุปกรณ์ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

และในวันพฤหัสบดีที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 กิจกรรมพิเศษครั้งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง เป็นครั้งที่ 7 แล้วกับ โครงการแบ่งปันน้ำใจ เพื่อเด็กผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ ณ บ้านเด็กธรรมรักษ์ นอกจากนี้จะนำสิ่งของบริจาคไปมอบให้แล้ว เรายังชอบเอาความรัก ความห่วงใยจากท่านสมาชิกมอบให้เด็กๆ กว่า 70 ชีวิต ทุกครั้งที่เราเดินทางบ้านที่บ้านหลังนี้ เราได้เห็นเด็กๆ วิ่งออกมาต้อนรับเราด้วยรอยยิ้มที่แจ่มใส พร้อมทั้งกู่กู่จ้อจ้อช่วยเราจนของ ถึงแม้ว่าเด็กเหล่านี้เขาจะรู้ว่าติดเชื้อ บางคนเป็นเด็กกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตจากโรคเอดส์ บ้านหลังเล็กๆ แห่งนี้ได้ให้การดูแล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรักษาพยาบาล ความเป็นอยู่ การศึกษา ความอบอุ่น ความรัก ความเมตตา เขาได้รับอย่างเต็มเปี่ยม จึงทำให้เด็กทุกคนที่นั่นน่ารัก เรียบร้อย มีสัมมาคารวะ พร้อมทั้งจะออกมาสร้างสรรค์สิ่งที่ดีและเป็นคนดีของสังคม

กิจกรรมที่บ้านเด็กธรรมรักษ์ในครั้งนี้ เราจะไปเลี้ยงอาหารกลางวัน แจกขนม แจกสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ และนำเงินบริจาคที่ได้จากท่านสมาชิกร่วมสมทบทุน จากพนักงานสมาคมฯ และจากสมาคมฯ มอบแก่บ้านเด็กธรรมรักษ์ จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ของทางวัด พบว่าคนเข้ามาบริจาคกันน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นทุกวันทางวัดยังคงประสบปัญหาเรื่องทุนทรัพย์อย่างมากมาย ด้วยที่รายรับไม่พอกับรายจ่าย ซึ่งแต่ละเดือนอยู่ที่หลักล้าน

เราจึงขอเป็นส่วนหนึ่งในการถือโอกาสนี้ เชิญชวนท่านสมาชิกทุกท่าน รวมถึงผู้ใจบุญทุกท่าน ร่วมกันทำบุญด้วยการบริจาคทรัพย์สินของ เครื่องใช้ที่จำเป็น รวมถึงยารักษาโรคต่างๆ จากการสอบถามเจ้าหน้าที่บ้านเด็กธรรมรักษ์แห่งนี้ มีความต้องการขอบริจาค

คุลเลอร์ น้ำ กระติกน้ำ ไรลออน ครีมทาผิว ผ้าขนหนู รวมถึงนมจืดชนิดกล่อง ยารักษาโรค และเวชภัณฑ์ต่างๆ

และขอเชิญชวนทุกท่านร่วมเดินทางไปทำบุญกับเราในครั้งนี้...14 กุมภาพันธ์ 2556

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรอยยิ้ม ช่วยเหลือสังคมกับเรา ท่านสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายสื่อสารองค์กรและการตลาด สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โทรศัพท์ 0 2258 0320-5 ต่อ 1112, 1113, 1115

